

1. ☒ Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1, Ζωγράφου,
☎ 210 74 88 030
2. ☒ Φανερωμένης 13, Χολαργός,
☎ 210 65 36 551
www.en-dynamei.gr

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Ο Λ Ο Γ Ι Α Σ Π Ρ Ο Σ Α Ν Α Τ Ο Λ Ι Σ Μ Ο Υ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ι Σ Τ Ι Κ Ω Ν Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν Γ ' Λ Υ Κ Ε Ι Ο Υ

17 / 10 / 2020

ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΕΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ

Α' ΟΜΑΔΑ

A1. Να γράψετε στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος**, ανάλογα με το περιεχόμενό της: (5 ερωτήσεις x 3 μονάδες = /15 μονάδες)

- α.** Στις οργανωμένες κοινωνίες δυτικού τύπου η χρήση φυσικής βίας από ιδιώτη είναι παράνομη, ενώ από οργανωμένη ομάδα με ιδεολογικό προσανατολισμό νόμιμη. **Λ**
- β.** Ο καριερισμός, ως παράγοντας πολιτικής αλλοτρίωσης είναι ιδιαίτερα έντονος σε περιόδους οικονομικής ύφεσης και ανεργίας, γιατί ο ανταγωνισμός είναι μεγαλύτερος. **Σ**
- γ.** Η άσκηση βέτο από μια ελίτ έχει τη δύναμη να ανατρέπει τις αποφάσεις των άλλων ελίτ στο μοντέλο των ελίτ. **Λ**
- δ.** Σήμερα όπου υπάρχουν βασιλείς δεν ασκούν πραγματική εξουσία. **Λ**
- ε.** Οι πελατειακές σχέσεις αφορούν μόνο τους κυβερνώντες και όσους κατέχουν θέσεις εξουσίας. **Λ**

A2. Να επιλέξετε, για κάθε ερώτημα, την ορθή από τις προτεινόμενες απαντήσεις: (2 ερωτήσεις x 5 μονάδες = /10 μονάδες)

1. Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι πιο ευάλωτες ομάδες που αντιμετωπίζουν συχνότερα το πρόβλημα της φτώχειας είναι και:

- α.** Οι αγροτικές και εργατικές τάξεις των χωρών του Τρίτου κόσμου.
- β.** Οι φυλετικές και οι πολιτισμικές μειονότητες.
- γ.** Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες από τρίτες εκτός Ε.Ε χώρες.
- δ.** **Ισχύουν όλα τα παραπάνω.**

2. Ο Μαρξ αποδίδει τη γένεση του κράτους:

- α.** Στην πολυπλοκότητα των κοινωνιών.
- β.** **Στη διαφοροποίηση της κοινωνίας.**
- γ.** Στην αύξηση του μεγέθους των κοινωνιών.
- δ.** Στη δημοκρατική μορφή διακυβέρνησης.

A3. Ποια είναι η σχέση της φτώχειας με την υγεία σύμφωνα με τους κοινωνικούς επιστήμονες;

Η ανισότητα, η ανεργία και η φτώχεια θεωρούνται τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα, διότι μπορούν να επηρεάσουν την κοινωνική, εκπαιδευτική και επαγγελματική σταδιοδρομία των ανθρώπων.

- 2 Οι άνθρωποι που χάνουν την εργασία τους αποκλείονται από τον κοινωνικό τους περίγυρο, διότι η θέση στην οποία έχουν περιπέσει επηρεάζει την **ψυχολογία** και την αυτοεικόνα τους. Επιπλέον, η ανεργία και η φτώχεια συνδέονται άμεσα με την **υγεία, την ποιότητα ζωής και το προσδόκιμο όριο επιβίωσης** των ανθρώπων.

1	Έχει επίσης παρατηρηθεί ότι η ανεργία συνοδεύεται από αυξημένα ποσοστά αλκοολισμού .
3	Πολλοί κοινωνιολόγοι συσχετίζουν την οικονομική ανέχεια με την υγεία και τη δυνατότητα (ή την αδυναμία) πρόσβασης των ατόμων σε υπηρεσίες περίθαλψης . Μια σχετική μελέτη, η οποία τεκμηρίωσε στατιστικά τη σχέση οικονομικής ανέχειας και υγείας, έγινε από ομάδα Ελλήνων κοινωνικών επιστημόνων. Κατασκεύασαν ένα δείκτη έκβασης νοσηλείας (ίσης ή θανάτου) και τον συνέκριναν με την οικονομική κατάσταση των νοσηλευομένων. Με δεδομένη τη θνητότητα ενός νοσήματος, ο αριθμός των ιαθέντων μη άπορων ασθενών ήταν μεγαλύτερος από τον αριθμό των άπορων. Αντίστροφα, τα ποσοστά των ασθενών που πέθαναν κατά τη διάρκεια της νοσηλείας ήταν υψηλότερα στους άπορους σε σύγκριση με τους μη άπορους. Οι κοινωνικές ανισότητες οδηγούν στατιστικά και σε ανισότητες στην περίθαλψη και την υγεία.
2	Υπογραμμίζεται η λέξη στατιστικά, διότι οι συνέπειες της φτώχειας (όπως και του πλούτου), είτε αφορούν
2	την υγεία είτε άλλα ατομικά δικαιώματα, δεν είναι απόλυτες, δεδομένου ότι η υγεία των ανθρώπων επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένου και του παράγοντα της κληρονομικότητας.

(/10 μονάδες)

A4. Να αναφερθείτε α) στη σχέση του έθνους – κράτους με τις πόλεις κράτη και τα φέουδα, β) στην επικράτηση του <<κράτος>> ως τύπου πολιτικής έκφρασης και γ) στην ιστορική διάκριση των εθνών κρατών.

1.5	α. Το έθνος-κράτος που θα εξετάσουμε στη συνέχεια δε σχετίζεται ούτε με τις πόλεις-κράτη της αρχαιότητας (π.χ. της Αρχαίας Αθήνας) ούτε με τα φέουδα , που εμφανίζονται στο δυτικο-ευρωπαϊκό μεσαίωνα και τα οποία στηρίζονται στην ύπαρξη ενός κεντρικού ηγεμόνα και στο καθεστώς εκμετάλλευσης των δουλοπαροίκων. Βέβαια οι ιστορικοί συμφωνούν σε γενικές γραμμές ότι τα πρώτα στοιχεία γένεσης του κράτους ανιχνεύονται στο τέλος του Μεσαίωνα και συγκεκριμένα από το 13ο ως το 15ο αιώνα στη Δυτική Ευρώπη ως μια τριπλή αντίδραση στους ηγεμόνες βασιλείς, την εκκλησιαστική δύναμη και τους φεουδάρχες.
3	β. Ο καινούριος τύπος πολιτικής έκφρασης παίρνει την ονομασία «κράτος» (αν και ο συγκεκριμένος όρος αρχίζει να επικρατεί μετά το 15ο αιώνα). Το κράτος προκύπτει από την επικράτηση του ηγεμόνα-βασιλιά πάνω στους φεουδάρχες και από την ανάπτυξη της αστικής τάξης. Η ανερχόμενη αυτή τάξη, η αστική, προωθεί το ενιαίο συγκεντρωτικό έθνος-κράτος και διευρύνει έτσι την επιβολή της στο οικονομικό και το πολιτικό επίπεδο.
2	γ. Ιστορικά μπορούμε να διακρίνουμε τέσσερις «γενιές» εθνών κρατών: 1. Η πρώτη «γενιά» κρατών , που διαμορφώθηκαν το 19ο αιώνα - από αντίδραση στις φεουδαρχικές δομές - στη βάση της αρχής των υπηκοοτήτων (π.χ. Γάλλος). 2. Η δεύτερη «γενιά» κρατών εμφανίζεται κατά τον 20ό αιώνα και κτίζεται πάνω στα ερείπια της Γερμανικής, της Αυστροουγγρικής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Γενικότερα, ο Μεσοπόλεμος ήταν μια δύσκολη περίοδος θεμελίωσης νέων κρατών. Κάποια από αυτά τα νέα κράτη αντιστοιχούσαν σε παλιά έθνη που επιβίωσαν χάρη στον πολιτισμό τους και κάποια άλλα «κατασκευάστηκαν» πάνω σε πιο σύνθετες δομές όπως η Γιουγκοσλαβία, που αποτελούσε μια ομοσπονδία επιμέρους «κρατών». 3. Η τρίτη «γενιά» κρατών εμφανίζεται από το 1945 και μετά το τέλος της αποικιοκρατίας. Σε αυτή τη «γενιά» κρατών δεν προηγείται το έθνος του κράτους, αλλά το κράτος έχει ως έργο την οικοδόμηση του έθνους (π.χ. Αλγερία). 2. Η τέταρτη «γενιά» κρατών προήλθε από την κατάρρευση των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού από το 1989 και μετά (π.χ. Ρωσία, Ουκρανία, Γεωργία, Λευκορωσία, Καζακστάν, Τσεχία, Σλοβακία, Σλοβενία, Κροατία κτλ.). Η Ελλάδα, αρχίζει τη συγκρότησή της σε σύγχρονο κράτος το 1830. Η διαδικασία αυτή τελείωσε το 1947 με την προσάρτηση των Δωδεκανήσων (Συνθήκη Παρισίων). Η διαδικασία δημιουργίας κρατών συνεχίζεται σε πολλά μέρη του κόσμου, ενώ υπάρχουν ακόμη έθνη που διεκδικούν την εδαφική και κρατική τους υπόσταση (π.χ. Παλαιστίνη).

(/15 μονάδες)

Β' Ομάδα

Β1. Ο άνθρωπος εργάζεται για να επιβιώσει, για να δημιουργήσει, αλλά και για να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο. Η εργασία διαφοροποιείται ανάλογα με τον τρόπο παραγωγής μιας κοινωνίας και παράλληλα συνδέεται με κοινωνικά προβλήματα όπως η φτώχεια και η ανεργία.

α. Ποιες ήταν οι αντιλήψεις για την εργασία στην αρχαία δουλοκτητική κοινωνία και πώς μετασχηματίζονται κατά τον Μεσαίωνα; (μον. 8)

Οι αντιλήψεις σχετικά με την εργασία και το ρόλο που αυτή διαδραματίζει στην κοινωνία διαφοροποιούνται στην πορεία του χρόνου ανάλογα με την οικονομική και την κοινωνική της διάρθρωση. Έτσι, το περιεχόμενο της εργασίας αλλάζει ανάλογα με τους τρόπους παραγωγής μιας κοινωνίας (δουλοκτητικός, φεουδαρχικός, καπιταλιστικός).

3 Για παράδειγμα, στην **Αρχαία Αθήνα** οι κτηματίες και οι «δημιουργοί» (οι τεχνίτες που παρήγαν για το δήμο, την αγορά δηλαδή) ανέθεταν ένα μέρος της χειρωνακτικής κυρίως εργασίας στους δούλους. Οι δούλοι πάντως εργάζονταν τόσο ως τεχνίτες δημιουργοί στα «εργαστήρια» όσο και ως απλοί χειρώνακτες. **Η χειρωνακτική εργασία θεωρούνταν κάτι το απαξιωτικό για τον Αθηναίο πολίτη.** Ο χειρώνακτας χαρακτηρίζεται με αποστροφή ως «βάνουσος», ενώ αντίθετα υπήρχε κοινωνική καταξίωση για όσους είχαν ενασχολήσεις πνευματικού περιεχομένου.

2 Συγγενικές με τις αντιλήψεις των αρχαίων Αθηναίων ήταν και αυτές των **Ρωμαίων**, με **έκδηλη την απαξίωση προς τα επαγγέλματα των τεχνιτών**, επειδή αυτά δε συνεισέφεραν στην πνευματική καλλιέργεια του ανθρώπου.

3 Το **Μεσαίωνα** (κατά τον οποίο μετασχηματίζονται οι αντιλήψεις για την εργασία) υπάρχουν τα μοναστικά τάγματα, τα οποία μετατρέπονται σε κέντρα συστηματικής και πειθαρχημένης εργασίας των μοναχών και αποτελούν, ως ένα βαθμό, υπόδειγμα για τη μετέπειτα εργοστασιακή οργάνωση της εργασίας. **Η μεσαιωνική πόλη ήταν αυτή που επώασε τη νέα αντίληψη για την εργασία** μετά τη σταδιακή αποδιάρθρωση των φεουδαρχικών δομών. Με τις δραστηριότητες των τεχνιτών στην οικοτεχνία, τις συντεχνίες και τα μπουλούκια η εργασία αποκτά, κατά το 18ο και κυρίως το 19ο αιώνα, το περιεχόμενο μιας δημιουργικής δραστηριότητας.

β. Ποιες νέες μορφές εργασίας δημιούργησε το διαδίκτυο; (μον. 5)

1.5 Η **χρήση του διαδικτύου** και η παροχή εργασίας μέσω αυτού δημιούργησαν την τηλεργασία, την οποία μπορεί κανείς να συναντήσει με τις τρεις ακόλουθες μορφές:

- Η **πρώτη μορφή** μοιάζει με την εργασία φασόν (με το κομμάτι) του 19ου αιώνα. Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε ανεξάρτητους εργαζόμενους ή ελεύθερους επαγγελματίες που δε διαχωρίζουν το χώρο εργασίας από το χώρο του σπιτιού τους.
- 2 • Η **δεύτερη μορφή** διαφοροποιείται από την πρώτη λόγω της δικτύωσης που συνδέει τους υπολογιστές μεταξύ τους ή τους διαφορετικούς χώρους εργασίας σε μια πόλη, σε μια χώρα ή και σε ολόκληρο τον κόσμο. Σε μια μορφή πιο προχωρημένη η επιχείρηση δεν είναι παρά ένα τεράστιο, καλά δομημένο, δίκτυο πληροφόρησης. **Οι εργαζόμενοι μπορούν δηλαδή να συνεργάζονται μέσω της τράπεζας δεδομένων.**
- 1.5 • Η **τελευταία μορφή τηλεργασίας** λειτουργεί ως μια υπηρεσία της κεντρικής επιχείρησης. Αναφέρεται κυρίως στον τομέα των πωλήσεων και έχει αναπτυχθεί ως δίκτυο σε μη αστικές περιοχές. Με αυτό τον τρόπο δεν απαιτούνται και έξοδα ενοικίου για την επιχείρηση.

γ. Τι γνωρίζετε για την παιδική εργασία; Να παρουσιάσετε το μέγεθος του προβλήματος σε παγκόσμιο και πανελλαδικό επίπεδο. (μον. 12)

2 Μια σημαντική συνέπεια της φτώχειας είναι και η **παιδική εργασία**, η οποία εμφανίζεται τόσο στον αναπτυσσόμενο όσο και στον αναπτυγμένο κόσμο. Επισημαίνεται ότι τα εργαζόμενα παιδιά προέρχονται συνήθως από κοινωνίες στις οποίες ο οικογενειακός ιστός έχει διαρραγεί (πόλεμοι, εμφύλιες συρράξεις) ή από οικογένειες φτωχές και πολυμελείς, που δε διαθέτουν τα μέσα να συντηρήσουν όλα τα μέλη τους.

2 Σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές, **250 εκατομμύρια είναι σε όλο τον κόσμο τα παιδιά** που υφίστανται οικονομικής ή άλλης φύσεως εκμετάλλευση: παιδιά στην πορνεία, παιδιά σκλάβοι, στα χαρακώματα,

	<p>μικροπωλητές, παιδιά που εργάζονται σε βιομηχανίες τροφίμων, πετροχημικών, ανακύκλωσης σκουπιδιών. Στην περίπτωση της Ελλάδας, και σύμφωνα με στοιχεία που έχουν παρουσιαστεί από ιδρύματα τα οποία δραστηριοποιούνται στον τομέα της προστασίας του παιδιού στη χώρα μας (π.χ. Ίδρυμα Μαραγκοπούλου)</p>
2	<p>οι εργαζόμενοι ανήλικοι το 1997 ανέρχονταν σε 79.000 (παιδιά 14-19 ετών), ενώ περίπου 3.000 υπολογίζονταν τα παιδιά που είχαν πέσει θύματα εκμετάλλευσης. Ακόμη υποστηρίζεται ότι το ζήτημα της παιδικής εργασίας και εκμετάλλευσης διευρύνεται, καθώς η λεγόμενη «κρυφή» εργασία στη βιοτεχνία και τη γεωργία γνωρίζει σοβαρή άνθηση.</p>
2	<p>Από έρευνα της UNICEF (2000) με θέμα «Τα παιδιά των φαναριών» προκύπτει ότι 5.800 παιδιά ζούσαν και εργάζονταν το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας στους δρόμους. Τα παιδιά αυτά ήταν ηλικίας από 2 ως 15 ετών και δραστηριοποιούνταν σε όλο το Λεκανοπέδιο της Αττικής. Κατοικούσαν σε υπόγεια, σε σκηνές, σε</p>
2	<p>πρόχειρους καταυλισμούς, ακόμα και σε βαγόνια, σε εγκαταλελειμμένα αυτοκίνητα κτλ., ενώ το 2% δήλωσε άστεγο. Στο σύνολο του δείγματος (955 παιδιά) το 61% ήταν αγόρια, το 44,1% προερχόταν από ελληνικές οικογένειες, ενώ τα υπόλοιπα ήταν παιδιά μεταναστών ή προσφύγων .</p>
2	<p>Ένα σημαντικό μέρος αυτών των παιδιών βρισκόταν στην Ελλάδα χωρίς τους γονείς τους, ενώ ελάχιστα (20%) πήγαιναν σχολείο. Πολλά παιδιά δήλωσαν ότι «εργοδότης» τους δεν είναι κάποιος από τους γονείς τους. Τους επιβάλλονταν τιμωρίες, αν δεν ήθελαν να πάνε για δουλειά ή έκαναν μικρή είσπραξη. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλά παιδιά δήλωσαν ως τιμωρίες, εκτός από το ξύλο, το ότι δεν τους έδιναν φαγητό ή ότι τα απειλούσαν να τα διώξουν από το μέρος όπου διέμεναν...» (UNICEFALCO, 2000).</p>
	<p>Στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας η εκμετάλλευση των παιδιών αποτελεί προσβολή για τον αναπτυγμένο κόσμο. Η απορία της μικρής Ρίνας «αν δε δουλέψω, πώς θα ζήσω;» θέτει το θέμα της αντιμετώπισης των ανισοτήτων και της φτώχειας στη βάση της ανάπτυξης της παγκόσμιας κοινωνίας. Δεν μπορεί να νοηθεί ανάπτυξη στο σύγχρονο κόσμο, όταν οι ανισότητες ανάμεσα στα κράτη και στα άτομα μεγεθύνονται. Οι ανισότητες αυτές προκαλούν τον αποκλεισμό των ατόμων από βασικά αγαθά, όπως είναι η πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, εκπαίδευσης και πολιτισμού</p>

(/25 μονάδες)

B2. Οι κοινωνικές επιστήμες έχουν συμβάλει με τις μελέτες τους στη διατύπωση συμπερασμάτων σχετικά με την πολιτική οργάνωση, τα συστήματα διακυβέρνησης και τις δομές εξουσίας σε διάφορες κοινωνίες. Να αναφερθείτε:

α. στο περιεχόμενο των όρων << σύγχρονο πολιτικό κόμμα>>, <<ομάδες συμφερόντων / γνώμης>>. (μον. 5)

1	<p>Το σύγχρονο πολιτικό κόμμα είναι μια οργάνωση, μια μορφή πολιτικής δράσης οργανωμένης στη βάση συμφωνημένων αρχών, που επιδιώκει την ανάληψη της διακυβέρνησης. Άλλες μορφές οργανωμένης πολιτικής δράσης είναι οι ομάδες πίεσης ή οι ομάδες συμφερόντων ή τα λόμπι*. Οι θεωρίες για όλες αυτές τις οργανωμένες μορφές πολιτικής δράσης αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του πλουραλιστικού μοντέλου εξουσίας.</p>
2	<p>Πρόκειται για συνεκτικές κοινωνικές ομάδες που δραστηριοποιούνται οργανωμένα με σκοπό την προώθηση αιτημάτων και συμφερόντων. Η προώθηση των αιτημάτων τους γίνεται μέσω της πίεσης και της επιρροής που ασκούν κατά τις διαδικασίες λήψης πολιτικών αποφάσεων.</p>
2	<p>Αν πρόκειται για προώθηση συμφερόντων στη βάση κοινών αντικειμενικών χαρακτηριστικών (π.χ. εργατικά συνδικάτα), θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «ομάδες συμφερόντων». Αν πρόκειται για προώθηση αιτημάτων στη βάση κοινών αξιών και αντιλήψεων, όπως είναι τα αιτήματα των ενώσεων καταναλωτών ή των οικολογικών οργανώσεων, τότε είναι ακριβέστερος ο όρος «ομάδες γνώμης».</p>

β. στα στοιχεία που διακρίνουν τα πολιτικά κόμματα σύμφωνα με τους Μπολ και Πέτερς, (μον. 3)

3	<p>Οι Μπολ και Πέτερς παρατηρούν ότι τα πολιτικά κόμματα διακρίνονται από τρία στοιχεία:</p> <ul style="list-style-type: none"> • από τον κοινό στόχο τους, που είναι η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας ακόμα και σε συνεργασία με άλλα κόμματα, • από ένα βαθμό οργάνωσης, • από κάποια στοιχεία εξωκοινοβουλευτικής υποστήριξης (συνδικάτα, κινήματα).
---	--

γ. στις διαφορές μεταξύ πολιτικών κομμάτων και ομάδων συμφερόντων/γνώμης, (μον. 2)

	<p>Και οι συμφερόντων/γνώμης διαφοροποιούνται από τα πολιτικά κόμματα, καθώς:</p>
--	--

- 2 α) δε στοχεύουν άμεσα στην κατάκτηση της εξουσίας και
β) δεν ασχολούνται με ευρύτερα πολιτικά θέματα.

[Βέβαια, οι ομάδες πίεσης μπορεί να μη στοχεύουν στην κατάκτηση της εξουσίας, εντούτοις όμως μπορούν να μετεξελιχτούν σε κόμματα, όπως συνέβη στην περίπτωση του Κόμματος των Πρασίνων στη Γερμανία, το οποίο αρχικά ήταν μια οικολογική ομάδα.]

δ. στη συμβολή των κομμάτων και των ομάδων πίεσης στην διαδικασία της πολιτικής κοινωνικοποίησης, (μον. 5)

- 2.5 Η εξέλιξη των **πολιτικών κομμάτων** και του κομματικού συστήματος συμπορεύεται με την εξέλιξη της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Η λειτουργία των κομμάτων στο πλαίσιο της δημοκρατίας συμβάλλει στην **πολιτική διαπαιδαγώγηση**, αλλά και στην πολιτική ενεργοποίηση ατόμων και ομάδων γύρω από τις αρχές και τα συμφέροντα που τους ενώνουν. Ως εκ τούτου τα κόμματα αποτελούν κύριους χώρους παραγωγής και μεταβίβασης πολιτικών ηθών, είναι δηλαδή φορείς **πολιτικής κοινωνικοποίησης**.

- 2.5 Όπως και τα κόμματα έτσι και οι **ομάδες πίεσης** διαμορφώνουν πολιτικές στάσεις και **κοινωνικοποιούν πολιτικά** ένα άτομο, αφού αυτό μπορεί να συμμετέχει σε μια τέτοια ομάδα μέσα από τις διαφορετικές ιδιότητές του (ως εργαζόμενος, ως καταναλωτής, ως κάτοικος συγκεκριμένης περιοχής, ενδεχομένως ως πολύτεκνος κτλ.) για την προάσπιση των ατομικών και των κοινωνικών συμφερόντων του.

ε. στις σχέσεις των κομμάτων και των ομάδων πίεσης με την εξουσία, (μον. 5)

- 2.5 Τα **σύγχρονα κόμματα**, έχοντας το ρόλο του **βασικού διαμεσολαβητή μεταξύ της κοινωνίας και της εξουσίας**, αποτελούν τους σταθεροποιητικούς μηχανισμούς του πολιτικού συστήματος, αφού επεξεργάζονται, μορφοποιούν και μετατρέπουν τη λαϊκή βούληση σε πολιτικό λόγο. Αυτός είναι ο δρόμος διαμέσου του οποίου τα αιτήματα του λαού (ή έστω μιας μερίδας του) μετατρέπονται σε πολιτικές αποφάσεις.

- 2.5 Οι **ομάδες πίεσης συνομιλούν με την εξουσία** για θέματα που αφορούν τις νομοθετικές δραστηριότητες χρησιμοποιώντας διάφορες στρατηγικές (αποκλεισμός δρόμων, διαμαρτυρίες, τηλεοπτικά μηνύματα) που συνδέονται με το πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται, αλλά και με τη φύση του αιτήματος.

στ. στο πρόβλημα της επέκτασης της επιρροής και του ελέγχου των κομμάτων στην Ελλάδα. (μον. 5)

- 2.5 Θα πρέπει να επισημάνουμε, ενδεικτικά, μία από τις κυριότερες **δυσλειτουργίες του πολιτικού συστήματος** στη χώρα μας. Παρατηρείται ότι τα κόμματα έχουν **επεκτείνει την επιρροή και τον έλεγχό τους σε πολλά κινήματα και σε διάφορες συλλογικές οργανώσεις**, έχοντας σε γενικές γραμμές υποκαταστήσει την κοινωνία των πολιτών. Για παράδειγμα, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις, οι γυναικείες οργανώσεις, τα κινήματα ειρήνης ελέγχονται άμεσα από διάφορα πολιτικά κόμματα, γι' αυτό και κάθε κόμμα «έχει» τη δική του γυναικεία οργάνωση ή το δικό του κίνημα ειρήνης. Ο στόχος των κομμάτων δεν είναι άλλος από τη διεύρυνση της εκλογικής τους βάσης και τη διασφάλιση της ιδεολογικής ταυτότητας των μελών τους.

(/25 μονάδες)

Εν Δυνάμει
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

